

No són els ornaments, no és la neu, ni els arbres del pessebre, ni els regals habituals, el Nadal és l'amor que surt del fons del cor, espontani, sincer. Aquell amor que no demana, el que només s'entrega en bé dels seus semblants, el que fa de cada llàgrima un somriure ja que el somriure és el millor regal. El que fa de cada un de nosaltres, una casa plena d'harmonia, pau i felicitat.

QUE TOTHOM PUGUI GAUDIR DE UN ESPLendorós NADAL !!!!

HEM ARRIBAT AL NÚMERO 100

Portada del primer butlletí que des de l'Associació de Jubilats de Cardedeu es va editar el març de l'any 2010.

Ara ja ho veieu, hem arribat al número 100 sense defallir tot i que a vegades estava temptat de deixar-ho córrer donat que encara que no ho semblava, porta la confecció del mateix la seva feina i les seves hores de treball.

Son més de vuit anys (quasi nou), procurant omplir les pàgines que mes a mes podeu llegir quant els repartim a tothom.

Ja sé que possiblement no són agraïts de tothom, però també sé que a molta gent li complau la lectura dels mateixos. Un

Butlletí informatiu núm. 1

Març de 2010

En aquest butlletí, que a partir d'ara esperem fer-vos arribar cada mes, volem donar continuïtat a la Revista publicada uns mesos endavant, però amb un format més modest i amb l'any d'informar de les activitats del mes. Sense menysprear però, alguna que altra col·laboració. Gràcies.

JA TENIM COR – El taller de la veu s'ha constituït com un cor. Va fer la seva presentació el passat mes de desembre en el marc de la Festa de Nadal. Tenint molta acceptació per part del públic assistent.

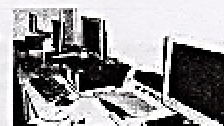
Estan preparant un altre concert per el proper mes d'abril dintre de la festa de Sant Jordi.

Des de aquí els volem felicitar per la tasca que plegats han emprès i els hi desitgem molts èxits.

INTERNET – L'aula d'Internet s'ha incrementat amb dos nous ordinadors cedits per la Diputació de Barcelona.

Esperem que a partir d'ara podrem donar sortida a totes les peticions que tenim per fer el curs. Per poder complir amb totes les peticions, seria interessant tenir un altre voluntari per a fer de monitor.

A veure si algú s'anima.

TALLER DE COSTURA – Gràcies a la donació desinteressada de la senyora Soladat Garcia, disposem d'una nova màquina de cosir.

servidor, i posa el màxim de voluntat i demano disculpes pels errors que puguin haver –hi. No tinc estudis i faig el que puc.

Alguns articles potser no corresponen al mes en curs, però a vegades per falta d'espai o per alguna altraraó, queden escrits en algun butlletí proper.

Degut a peticions de molta gent que demana una continuació, procuraré continuar amb número 101. Gràcies per la vostra confiança. **E.P.S.**

PORTADA DEL NÚMERO 100

Casal de la Gent Gran
Associació de Jubilats de Cardedeu

Butlletí informatiu núm. 100, desembre 2018

No són els ornaments, no és la neu, ni els arbres del pessebre, ni els regals habituals, el Nadal és l'amor que surt del fons del cor, espontani, sincer. Aquell amor que no demana, el que només s'entrega en bre dels seus semblants, el que fa de cada llàgrima un somriure ja que el somriure és el millor regal. El que fa de cada un de nosaltres, una casa plena d'harmonia, pau i felicitat.

QUE TOTHOM PUGUI GAUDIR DE UN ESPLendorós NADAL !!!!

MOLT BON I FELIÇ NADAL A TOTHOM

Embolcallats d'il·lusió gaudim de una vibració espiritual al arribar a la festa més gran del calendari religiós. La que commemora amb grandesa el naixement de Jesucrist.

Aquesta festa, tot i ser en l'estació més fosca i freda de l'any, ens aporta llum, color i esperança.

I, tal vegada vivim plegats amb aquesta pau i tranquil·litat que hauria de regnar al llarg de tot l'any, però que malauradament oblidem sovint al revifar en algun cor, aquella guspira que s'esdevé moltes vegades en flama d'odi, rancor o algun altra defecte que enterboleix la concòrdia somniada.

Fem un esforç...vulguem ser valents i aguantem amb fermesa aquest desig de ser bons, de voler vèncer l'angoixa que aporta el viure amb neguit malaltís per alguna cosa que segurament l'orgull ens encén sense causa ni raó.

FESTA DE GERMANOR 26 D'OCTUBRE DE 2018

Acostumats cada any a celebrar en un mateix lloc aquesta festa que ens acull a un bon nombre de jubilats i que ens dona peu a poder contar-nos les moltes coses que en el curs del mateix ens han passat, enguany hem vist obligats a canviar de residència per anar a un restaurant que no ens es tant conegut com el que habitualment i celebràvem aquesta festa.

En el restaurant "La Terrassa" de Platja d'Aro, no ens han pogut rebre degut a que estan en obres i no obriran fins per l'abril de l'any que ve. Per lo qual n'hem buscat un altra de

iguals o semblants característiques donat que fer cabre 275 persones en un mateix menjador, no tots estan preparats per a tanta gent. El més adequat va ser "La Cabanya" de La Garriga per la seva capacitat i bon servei.

Per lo tant, cinc autocars ens esperaven davant del Casal per a portar-nos a La Garriga.

L'ordre de la festa es va fer com deia el programa i tothom va complir al peu de la lletra les indicacions en ell descrites.

Primer es va omplir l'església per assistir a la missa en la que es va pregar per a tots els difunts d'amics i familiars que ens han deixat al curs d'aquest any.

Després a dos quarts d'una i ja cada qual acomodats a l'autocar que li corresponia, emprenguérem la curta ruta fins al restaurant on

encara férem una mica de temps per esperar l'hora del dinar.

Cada persona tenia assignada una taula per no haver-hi problemes.

El dinar tal vegada no ens va satisfer com d'altres anys, però procurarem si encara hi som el proper any,

de fer-ho al habitual que tant coneixem d'altres vegades, per lo qual demano personalment en nom de la junta, que sapigueu disculpar si algú no s'ha sentit satisfet amb aquest canvi de restaurant.

En el transcurs del menjar i com és habitual, es va fer entrega als que havien complert o compliran al llarg del present any 75 anys, de uns obsequis diferents els homes de les dones.

Com que ens acompanyaven en aquesta festa, el senyor Alcalde l'Enric Olivé i la senyora regidora Isabel Sallés, els vàrem demanar si com sempre volien fer l'entrega dels obsequis als agraciats cosa que molt amablement no hi posaren cap negativa.

Acabat el repartiment, el senyor alcalde, va dirigir a tots els presents unes emotives paraules en que edemes d'exaltar l'èxit de la

festa, va agrair en general a tothom l'interès que posaven per la seva esperem que superada malaltia. Tots els presents, varen acompanyar les seves paraules amb un llarg aplaudiment

Després de una ben animada sessió de ball, en la que els ballarins es pogueren esplaiar al seu gust encara que una mica ajustadets, cada qual tornà al seu autocar i cap a casa una altra vegada. Una bona festa multitudinària sense cap problema i amb alegria.

*Arribada al
restaurant...
i espera.*

LECTURA A L'ESGLÉSIA EN LA MISSA DE GERMANOR

Una altra jornada de germanor ens aplega en l'església del nostre poble com solem fer cada any, per recordar una vegada més a tots aquells que al llarg d'aquest temps ens han deixat. Amics i familiars volem pregar per ells i amb això ens ajuda mossèn Albert que s'ha ofert desinteressadament per oficiar aquesta missa. Gràcies mossèn.

Les persones que en el conviure de cada dia d'un poble ens trobem en qualsevol indret al llarg de l'afer diari de la nostra comunitat, sigui en el treball o en l'esplai, tenim el deure de respectar-nos i estimar-nos per aconseguir una millor convivència per el bé i tranquil·litat dels nostres sentiments.

Ha de ésser amb una il·lusió sincera, el retrobament amistós que amb el cor obert volem oferir als nostres semblants, el veritable sentiment que ens lliga de veritat vers ells.

Tots nosaltres, els amics de l'Associació de Jubilats de Cardedeu, volem emprar par del nostre temps, en fer possible que el bon funcionament de tot plegat serveixi per lograr una millor harmonia entre tots els vilatans.

Hem de tenir en compte, que el més profitós que al cap d'un any podem recordar i contar si cal, no seran els èxits personals que puguem lograr cada persona, sinó que lo més valuós, serà l'amor que haurem deixat al nostre pas, les amistats que haurem forjat a l'entorn nostre, els odis que haurem ofegat serenament i les enveges que s'hauran fos.

Tenim el do de la paraula per poder entendre i saber perdonar, no guardar ressentiments que de bon segur en tenim.

Tornem uns anys enrere, no masses tampoc, no cal adreçar-nos a la infantesa que potser va ésser més magre per alguns que per altres, no...fixem el pensament als anys de la nostra joventut i viurem aquells sublims moments en que l'esclat del sentiment d'amor, ens naixia vers aquella noia (o noi en tot cas) per la qual sospiràvem, amb la que els batecs de cada cor anàvem al mateix ritma tots dos. I aquell encant fructificà, i els fills, son ara el jovent

d'avui i els futurs avis del demà.

¿Us agradaria que aquest racó de món que petgem cada dia, fos un paradís de benavinença, en que sense cap mena de rancor no sentíssim menyspreu per ningú i sempre l'amistat i el respecta regnessin cada vegada que ens trobéssim?

A mi si...i espero que tots tinguem el mateix sentiment. Per això hem de lluitar plegats, que encara som a temps per arreglar moltes coses en bé dels que vindran darrera nostra. La vellesa ens ha portat seny i saviesa, no els malgastem en coses baladreres. No ens deixen vèncer per l'angoixa.

Mai serà vell el que perdi el cabell, sinó el que perd l'esperança. Si tenim fe en nosaltres mateixos, sempre serem joves.

El que passa, és que no som vells , sinó, que tenim moltes joventuts acumulades. Pensem en el que tenim i no en el que ens fa falta.

Penseu que la gent més feliç, no es la que ho te tot, sinó la que gaudeix amb el que te.

Sapiguem conformar-nos amb l'esperança de que el proper any ens puguem trobar amb la mateixa energia que avui ens empara.

GRÀCIES A TOTS I FINS A LA PROPERA

ESTEVE PERICH SALA

INTRODUCCIÓ

El projecte: Escenaris històrics: fem barri, que es porta a terme des del Museu Arxiu Tomàs Balvey de Cardedeu amb col·laboració amb la Regidoria d'Identitat Local i les Associacions de Veïns, té com a objectiu el descobrir i recuperar patrimoni i història a través d'una recuperació de testimonis orals i físics i ha estat realitzat durant aquest any 2010 per Encarni Piedra i Laura Solà -tècnics d'animació del patrimoni-. Tots som conscients de la història de la nostra vila, coneixem de què parlen els llibres, però, qui té la veu de la memòria, del record més proper, el més actual dels darrers anys?

Amb aquest projecte es vol donar veu a les memòries de Cardedeu, aquelles amb qui compartim el dia a dia, memòries properes que ens conviden a mirar el pas més recent del temps, testimonis de veus que moltes vegades queden amagades en racons de tertúlia. Proposem un homenatge als observadors de la vida dels barris cardedeuencs, aquells que ens expliquen el pas de la vida, experiències antigues però massa actuals per poder ser explicades en un llibre.

Per portar a terme aquest treball, s'ha començat pels barris del Centre, la Riera, el Poble Sec i els Estalvis, però pretenem que aquest sigui només un punt de partida per continuar la recerca a la resta de barris cardedeuencs.

Plantegem un treball intergeneracional entre la gent jove i l'experiència de la gent més gran que viu a Cardedeu. En aquest context, voldríem agrair la implicació i participació de la gent dels barris i la mediació per part de les seves Associacions de Veïns.

Per tal de donar a conèixer els resultats d'aquest treball, s'ha plantejat realitzar una acció que es podrà presentar en el context de les festes de cada barri, a més d'elaborar un CD amb la informació resultant de la recerca acompanyat de fotografies extretes d'arxius familiars, per tal de projectar-lo

a diferents llocs com les associacions de veïns, biblioteques dels centres educatius, biblioteca Marc de Vilalba, Casal de la Gent Gran i el propi museu. La informació s'ha obtingut mitjançant una prèvia recerca a la bibliografia referent a la

història de Cardedeu i, posteriorment, amb entrevistes amb les associacions de veïns en les que ens explicaven històries i llocs que recordaven de les seves vides al barri. Aquestes s'han completat amb un itinerari pel barri guiat pels mateixos veïns per conèixer el barri des del seu punt de vista.

Amb la informació obtinguda, tant gràfica com escrita, s'ha realitzat una segona recerca d'imatges

i fotografies que completessin la història. D'aquesta manera s'ha identificat l'element que més podria representar el barri i se n'han destacat d'altres que puguin ser d'interès.

Escenaris històrics: FEM BARRIS

El Centre, cor i ànima de Cardedeu

Els seus carrers, els més antics de la vila, han vist passar el temps convertint-se en testimonis de moltes vides. Parlar del centre de Cardedeu, és parlar de l'origen d'una vila mil·lenària. Un espai de relació i de trobada on conflueixen l'abans i l'ara, on conviuen històries, amb activitats de lleure, comerç i el més important... centre de totes les mirades i de les veus de la memòria.

Origen i desenvolupament del barri de El Centre

La història del barri de El Centre és poder parlar també de l'origen de la Vila. Parlar d'aquest barri és fer menció als carrers més antics de Cardedeu. Partint d'aquí, no és d'estranyar que parlem de El Centre com focus neuràlgic de comerç i serveis durant tota una vida. Però, si atenem al canvi urbanístic que ha experimentat la vila en els darrers cent anys, trobem que el Barri de El Centre, ha vist canviar tant la fisonomia dels seus carrers com els records de la memòria oral que els envolten.

Si parlem de canvis, potser el més significatiu va ser l'arribada del Modernisme a Cardedeu a finals del segle XIX, fet que va transformar la vila en tot un focus de referència del Vallès Oriental i que va suposar un abans i un després en la seva història.

Aquest fet, comportà a més un avenç econòmic a la població. Molt aviat els seus carrers van saber traduir aquesta bonança mitjançant les magnifiques cases modernistes i noucentistes que encara avui dia podem contemplar.

El Barri del Centre és l'exponent d' aquesta transformació

econòmica i social. Però encara podem parlar de canvis més recents, i és que degut al creixement de la població, sobretot en els últims trenta anys, la transformació ha arribat a tota la població, fet que fa definir els barris d'una manera definitiva. És en aquest punt on es posen sobre la taula la persistència del Barri de El Centre com centre neuràlgic de la Vila, o bé es troba en camí de convertir-se en el casc antic de Cardedeu.

Això ho podem plantejar si posem la mirada al trasllat de serveis a altres llocs com està passant en aquests últims dos anys, amb la marxa de l'ambulatori, de Serveis Socials i de la Policia cap l'antiga fàbrica Can Borràs, recentment reconstruïda i que pertany al terme del barri de L'Estalvi.

El mateix amb el comerç, si el centre ha estat sempre el focus comercial de la vila, ara sembla ser la seu de les botigues de tota la vida, botigues amb història pròpia i escenari del tradicional mercat del dilluns.

Delimitació

Segons les persones de l'Associació de Veïns del Centre amb qui vàrem conversar, parlar de delimitació és tot un fonament artificial. L'Associació de Veïns del Centre és de les més noves de la vila; per això quan els seus membres van demanar a l'Ajuntament els plànols de delimitació del mateix, aquest va reduir la zona del centre en el que "va quedar de la resta dels barris", és a dir, que el barri del Centre acull el terreny que no pertany a cap altre barri.

Partint d'aquesta premissa, podem dir que el barri del Centre queda envoltat pels barris de L'Estalvi per la part NE, La Granada pel cantó E, La Riera a l'altra part de la Riera de Vallforners, i pel Poble Sec al S creuant la via del tren.

Es pot deduir que la seva demarcació correspon entre el carrer Eduard Corbella al N del barri, la mateixa riera al cantó O, la part interior de l'Avinguda d'Àngel Guimerà i l'Avinguda del Rei en Jaume, coneguda per la carretera.

El tema de la delimitació del barri és una qüestió que no queda clara ni tan sols a l'horad'anar a votar: els veïns que viuen a la carretera van a votar a Can Serra, mentre que els veïns de l'altra part ho fan a l'Ajuntament.

Elements importants a destacar

Si haguéssim de destacar un element que identifica el Centre de Cardedeu, ens poden servir de garantia els mercats que es

celebren a la vila. Aquests són el Mercat del Dilluns i la Fira dels Torrons que es celebra al desembre. A més a més també es celebrava en aquest indret, l'antic Mercat del Bolet.

El Mercat del dilluns, és un esdeveniment que es celebra des del 9 de juny de l'any 1924, moment en que l'alcalde de Cardedeu Salvador Clavell va fixar el dia de mercat setmanal el dilluns.

Aquest mercat, s'estén per la plaça d'Anselm Clavé i abraça el carrer de Sant Antoni, la Diagonal Fivaller, la plaça de l'Església i la plaça de les Flors de Maig fins arribar a Sant Corneli.

En temps d'abans era molt comú trobar moltes parades dedicades a la verdura o el ramat, però avui en dia, a més a més, trobem productes molt variats: roba, sabates, joguines...

IMATGE DEL MERCAT DEL DILLUNS CAP EL 1935

La plaça d'Anselm Clavé és el cos central dels mercats que es celebren a Cardedeu, com el tradicional Mercat del Dilluns, la Fira de Torrons i també va ser de l'antic Mercat del Bolet, Partint de la plaça, el mercat s'estén pels carrers adjacents.

El mercat a Cardedeu ja es celebrava des de molt antic. El 1272 el rei En Jaume va concedir a Cardedeu el privilegi d'un mercat setmanal. Aquest en un principi es celebrava els dimecres, però al llarg del temps el dia fixat ha anat canviant: de dimecres a dimarts, de dimarts a diumenge i de diumenge fins a establir-se al 1924 al dilluns. Durant la guerra civil es va aturar la seva

activitat per la manca d'aliments.

És a partir d'aquest escenari, i amb la col·laboració dels membres de l'Associació de Veïns de El Centre, que farem un recorregut pels carrers que conformen el seu cos.

Situant com epicentre la plaça d'Anselm Clavé, passarem pel carrer de Baix, el carrer de Sant Antoni, el carrer de Teresa Oller, el Parc de Sant Corneli, el carrer del Doctor Klein, la plaça de les Flors de Maig, la plaça de l'Església, el carrer de Josep de Vilaseca, i fent menció també a la plaça de Sant Joan. Aquest itinerari ens permetrà fer esment de la relació de negocis i comerços que s'hi van establir en els carrers més antics de Cardedeu. D'aquests trobarem alguns que han sabut adaptar-se a les necessitats d'avui dia, així com d'altres que ara només són fruit de la memòria oral.

Plaça d'Anselm Clavé

Comencem aquest itinerari a la plaça d'Anselm Clavé. Aquesta plaça és el fruit d'una fusió de dues antigues places: la plaça Vella i la plaça dels Llobins. Ambdues separades per una filera de cases que van enderrocarse al 1932; es transformen en un sol espai durant el procés de reforma que vacomençar al 1930. Antigament a la plaça Vella hi trobàvem els edificis més destacats de la vila, com la carnisseria amb porxada o l'hostal del Comú.

Aquesta plaça s'havia format a l'encreuament de camins que travessaven la vila. L'altra plaça, la dels Llobins, era també coneguda per la plaça de la Baronessa, en tenir-hi propietats els barons de Llinars. Al 1920 se li donà el nom d'Anselm Clavé, a partir de la petició per part de L'Agrupació Coral Cardedeu enca de l'Ajuntament de Cardedeu.

La reforma definitiva vindria al 1932 amb els enderrocs de les cases que les separaven, però el projecte ja existia al 1877. És en aquest primer moment quan es van enderroc la porxada de la carn la qual dificultava el trànsit cap a la carretera de Mataró, avui Diagonal Fivaller.

Amb el temps s'han fet noves intervencions en aquesta plaça. Al 1971 es va establir una rodona central per facilitar el trànsit i en la mateixa dècada es van començar a enderroc cases, algunes del segle XVIII, altres de finals del XIX, per construir blocs de pisos, fet que reconfigura totalment el centre històric de la vila. I a l'operació més propera, la de l'any 2003, es

posaren al descobert els fonaments de les antigues construccions que havien ocupat el centre, troballes que materialitzen l'estudi de la creació de la plaça.

De la relació de comerços existents a la plaça, podem destacar la carnisseria de la família Noguera, que des del 1972 és l'oficina del Banc Sabadell, i la peixateria Soldevila, que als seus inicis es tractava només d'una paradeta a l'aire lliure, i que després va ocupar el local on abans hi havien els corrals d'una casa situada al Carrer Teresa Oller.

Fent cantonada amb el carrer de Sant Antoni hi trobem la carnisseria de can Bas, anomenada can Safont fins l'any 1965. Al seu costat el forn can Domènech o de can Barba, forn molt antic que en un principi es trobava al carrer del Forn. Al costat de can Domènech la fassina de la família Jubany.

A la cantonada que dóna al carrer de Baix es trobava la botiga de queviures can Torruella i enfront mateix, a l'altra cantonada, la Sabateria Martí o cal Xic.

Si parlem dels comerços més antics podem parlar de tres. En primer lloc la Fleca Puig o la Fleca Vella, avui dia també coneguda com can Nissos; no va ser fleca fins després de la guerra del Francès. El seu origen el fa únic i és que tracta de l'únic edifici d'època renaixentista de Cardedeu conservat a la vila. Molt vistosa és la seva finestra amb arc conopial, la qual conté esculpida la data més antiga a Cardedeu "Jacobus Bellsolà me fecit 1550". La inscripció es corona amb l'escut reial datat del 1878, moment en que Pere Sabatés flequer de Cardedeu va ser nomenat proveïdor de la casa reial dels famosos borregos cardedeuencs. L'edifici actual és fruit d'una reforma que va fer Pere Sabaté a l'any 1889.

Podem parlar també de la Sabateria Martí o cal Xic, que és segurament el comerç més antic de la vila en mans de la mateixa família. Els Martí, cordes i espadenyers, en funcionament des de començaments del segle XX.

Segons les veus del barri, també era coneguda com can la Xerraire, perquè la seva mestressa parlava molt.

I en tercer lloc, Les Novetats fundat al 1927. Actualment aquest establiment és el resultat de la unió de tres cases de la plaça: la primera és l'antic hostel del Comú que fa cantonada amb la Fleca Vella, la segona la casa de la família Pou que també tindrien una sabateria i la tercera la botiga de fruites i verdures de Llätzer Clusellas.

També coneixem els comerços que s'emplaçaven a les cases

que separaven les dues antigues places; a una banda la botiga de pesca salada de la família Sesé i Soler i a l'altra costat de l'edifici, la botiga de queviures i cansaladeria La Catalana d'Andreu Casademunt.

Carrer de Baix.

Arrencant des de la plaça d'Anselm Clavé , fins la plaça de Sant Joan, caminem pel carrer de Baix, un dels carreres més antics de la vila. S'anomena així per contraposar-lo a l'antic carrer de Daltavuidit carrer de Teresa Oller. Per aquest carrer passava l'antic camí ral, la carretera que anava cap a França.

Situat al nucli històric, ja apareix documentat al 1180 on se'l cita com el carrer que va de Vilamajor a Granollers, troba llavors el seu origen a l'antiga carretera que unia Granollers amb Vilamajor i passava pel centre de la població.

Dels elements més antics podem destacar la Torre Lledó, un casal del segle XIV i que va ser enderrocada al 1914 en un dels processos de canvi urbanístic de Cardedeu.

Fins a les darreries del segle XIX va ser l'extrem final del nucli urbà per la banda de ponent.D'aquests inicis poc ens queda, només que una casa amb finestra conopial que dóna a la plaça de Sant Joan. La resta d'edificacions s'anaren modificant i ampliant a finals del segle XIX coincidint amb l'increment del fenomen de l'estiueig.El carrer de Baix va ser perllongat amb la construcció de noves cases. Aquest nou tram va ser anomenat carrer de Barcelona, l'actual carrer del Doctor Daurella, perquè en aquest vial els estiuejants de la Ciutat Comtal s'hi construïren les seves residències.Durant la República se li canvià el nom pel de Fermín Galán, i de 1939 al 1976, pel de General Emilio Mola. Però a més de conèixer la seva història, coneixem la seva important activitat comercial, una activitat que el va fer un dels carrers més emblemàtics de la vila. Una doble vessant entre històrica i comercial que li dóna un nou caràcter.

El carrer de Baix al llarg del temps ha vist anar canviant les denominacions del seus negocis. Entre les botigues que hi trobem avui, podem destacar la sabateria Martí, que fa cantonada amb la plaça d'Anselm Clavé. Aquest establiment segurament es tracta del comerç més antic de la vila en mans de la mateixa família, els Martí, cordes i espadenyers.

A l'altra cantonada de la plaça, la cansaladeria Torruella on

avui trobem l'oficina de La Caixa.

Però encara la memòria ens parla de comerços com l'adrogueria de can Torné, o bé la pastisseria de can Serratoses; aquests en referència a l'alimentació. També s'hi trobava la sastreria Casadevall i l'espardenyeria, la de Maties Pineda, local que després va passar a ser la barberiade Esteve Felip.

Altres serveis eren can Bressolí, on visitava el dentista Artur Viladerbó, i ca l'Anglada pels sifons o el cafè que el mateix Anglada torrava.

Carrer de Sant Antoni.

El carrer de sant Antoni es va obrir a l'any 1877 per enllaçar el centre del poble amb les vies del ferrocarril, inaugurat al 1860, i amb la nova carretera que unia Granollers amb Caldes, oberta al 1865. Al 1928 el carrer estava ja tot edificat i era considerat com a urbanisme modern per la població.

El primer a sol·licitar construir una casa fou Joan Cullell i Font a l'any 1878. En aquest moment el carrer encara no tenia nom, ho sabem perquè a la sol·licitud apareix com la Calle sin nombre que va de la Estació a la Plaza dels Llobins.

Brancal del mercat del dilluns i de les fires que es celebren a Cardedeu, encara conserva força testimonis dels edificis que s'hi van construir a finals del segle XIX, així com molts dels comerços que han caracteritzat aquest carrer.

Podem deduir que des d'un principi, el carrer de Sant Antoni va assolir un paper important en l'àmbit comercial de la vila. Bon exemple és la Casa Espinach, fent cantonada amb la plaça d'Anselm Clavé, va ser el primer bloc de pisos de lloguer que es va construir a Cardedeu, destinats a estiuejants, i que en els seus baixos es van establir comerços com la carnisseria, que després de passar per diversos propietaris, encara compleix la mateixa funció. Altre negoci va ser la barberia de Marià Sardina, Josep Nat i Ricardo Barranco; i al costat d'aquesta labotiga d'en Camps, que primer va oferir joguines i després regals.

Com a establiments emblemàtics podem parlar de l'Espardenyeria La Vallesana. Creada per Josep Xirau cap a l'any 1928, però regentada per la família Xirau. Situada als baixos de l'edifici conegut com a can Fontova, aquesta botiga va tancar a principis de la dècada dels anys setanta. Davant d'aquest edifici es localitzava can Safont que a la planta baixa allotjava la cansaladeria de can Casademunt, avui can Bas.

Per altra banda, com a establiments d'alimentació hi trobem

l'emblemàtic cafè de can Segarra, inaugurat el 1907 i que al 1910 s'amplià, acollint a la part de darrere el Cercle del Recreu; també va allotjar la Societat Els Tres Pins o l'Hermandad de Labradores. Un altre establiment és el cafè de Can Peret del Centre o Cafè Central de Pere Anglada, quasi tocant la plaça d'Anselm Clavé, que posteriorment es va convertir en la Farmàcia Miquel que encara existeix. La Pastisseria Montseny, fundada per Andreu Forns. I fent cantonada amb el passeig Pau Gesa, can Giol d'en Pere Forns, ous, pollastres i gallines.

Altres comerços del carrer de Sant Antoni van ser la merceria Géneros de Punto de la família Pujol- Fàbregas i can Grífols, el taller de bicicletes.

Carrer Teresa Oller

Avançant per la plaça d'Anselm Clavé arribem al Carrer Teresa Oller. Aquest carrer es coneixia abans com carrer Major i encara abans, a l'edat mitjana com carrer d'Amunt o de Dalt per contraposar-lo al carrer de Baix, llavors es tracta també d'un dels carrers més antics de la vila. L'actual nom de Teresa Oller li fou donat a l'any 1922, en record d'unaveïna de la vila,

que en morir va assegurar l'ajut a malats i necessitats.

Però encara trobem un nom més popular d'aquest carrer, i és que la memòria oral parla d'aquest carrer com carrer dels Senyors. Aquest nom li ve degut a les luxoses residències que s'hi troben al costat dret del carrer, moltes d'aquestes amb fisonomia modernista i noucentista

Avui dia, el carrer de Teresa Oller no destaca tant per la seva activitat comercial com per la transformació que va experimentar a finals del segle XIX i començaments del XX, amb l'arribada d'estiuejants i l'afluència del Modernisme quan es coneixia com el carrer Major.

Aquest fet va portar tot un avenç econòmic que transformarà la vida i la fisonomia de tota la vila. I el carrer Major n'és un testimoni clar. Moltes de les cases ja existents es van reformar, algunes e les que encara es conserven porten dates esculpides

Aquest fet va portar tot un avenç econòmic que transformarà la vida i la fisonomia de tota la vila. I el carrer Major n'és un testimoni clar. Moltes de les cases ja existents es van reformar, algunes e les que encara es conserven porten dates esculpides

als seus llinars, fent referència als segles XVI, XVII i XVIII tot i què se sap de la seva existència anterior.

Un exemple d'aquesta revolució, va ser la Casa de la Família Viader, inventors del Cacaolat.

La Casa Viader, abraçava els cossos de tres cases entre mitgeres del segle XVIII. Aquesta unió en un sol edifici fou encarregada pel Senyor Viader i realitzada per l'arquitecte municipal Manuel Joaquim Raspall. Podem destacar els seus esgrafiats, però històricament ens interessa el seu jardí ja que es troba a l'antic pas de la muralla, on hi havia una capelleta dedicada al Roser, segurament de la segona meitat del segle XVI. Cal destacar, també, el mobiliari de jardí dissenyat pel mateix arquitecte Manuel Joaquim Raspall.

Del comerç, cal dir que el fet que sigui un carrer tan antic ens permet parlar més d'oficis que no pas de comerços com avui ho entenem. I és que al segle XVIII aquest carrer era el més comercial de la vila.

Segons el Llibre de Comunions de l'any 1785, al carrer Major hi vivien 24 famílies amb 114 persones, entre les que trobem: el Dr. Josep Suari i el Dr. Anton Lleotart que eren notaris, el metge Dr. Jaume Alguer Suari, el negociant Jaume Bas, Joan Cendra el fideuer, Martí Garrell el carreter, Pau Jubany el corder o espartenyer, Joan Prat el mestre de cases, Joan Puig el teixidor, Josep i Pau Ribalta els sastres, Joan Simon i Josep Clot els apotecaris, Pere Vallcorba el fuster, i Pau Valls el sabater.

De famílies més il·lustres, trobem els Bell·lloc, que apareixen documentats al segle XVIII, i que entren a viure a la casa del carrer Major mitjançant matrimoni amb la filla del notari Lleotart.

Els Anglada, antics propietaris de la gran casa que més tard es converteix en la Casa Viader i els Francolí, que vivien en una casa on ara hi ha el Banc Sabadell, antiga carnisseria de la família Noguera.

Parc de Sant Corneli.

El parc de Sant Corneli és un nou espai urbà creat al voltant de la capella de Sant Corneli i Sant Cebrià. Originàriament aquesta capella estava envoltada de cases que des del 1130

ocupaven els pabordes de la confraria de Santa Maria, i davant seu es trobava l'absis de la església parroquial. Aquest nou espai correspon al 1992, a partir d'un pla de reforma de

l'alcalde Ramon Comas i Duran. Un projecte que consistia en enderrocar l'edifici anomenat la Mongia, construït per Manel Joaquim Raspall, arquitecte municipal, com escola de noies el 1934 i que després havia servit de biblioteca municipal i avui hi trobem ubicada l'oficina de Correus.

Al costat de l'edifici de Correus, La Mongia hi trobem una porta que correspon a l'antic pas de la muralla. Amb poc més d'un metre d'amplada, deixa entre La Mongia i el edifici del costat del carrer del Doctor Klein una petita parcel·la que amb el temps ha quedat lliure sense adossar-se cap ampliació ni d'un edifici ni d'altre.

Passats uns anys es va alliberar la capella dels edificis que s'hi havien anat adossant des del 1870, donant pas al ampli espai obert que l'envolta.

Aquest espai també forma part del cos del mercat del dilluns i de les fires com la de Sant Jordi; i, a més a més, és el lloc de celebració de les diverses festes que es fan a Cardedeu, com la Festa Major.

Carrer del Doctor Klein

Al costat del Parc de Sant Corneli i arribant a la plaça de l'Església, trobem el carrer del Doctor Klein. Antigament es coneixia aquest carrer com carrer del Fou; era un estret carreró que sortia de la plaça de l'Església, coneguda abans com plaça Major, i s'acabava al carrer de Sant Ramon.

L'any 1930 va ser un any decisiu pel barri, ja que es porta a terme una important reforma dels carrers, i el carrer del Fou va ser un dels que més s'adaptaran als canvis sol·licitats en aquest projecte.

Es van enderrocar les cases i el nou carrer s'allargà fins a l'Avinguda d'Àngel Guimerà; i es van produir un seguit de canvis, com per exemple el canvi de nom del carrer del Fou pel de carrer Doctor Klein, en homenatge al Doctor Rossend Klein, personatge que va portar l'aigua a Cardedeu a l'any 1889 i que va morir al 1930.

Però amb el temps, aquest carrer es va allargar encara més, arribant fins al carrer Galícia, és a dir, fins al barri de L' Estalvi. Avui dia és un carrer que ubica força serveis de la Vila; un bon exemple n'és la Biblioteca Marc de Vilalba, inaugurada el dissabte 27 de març d'aquest any 2010.

PLAÇA LES FLORS DE MAIG

PLAÇA DE SANT JOAN

INTERIOR DE L'ESGLÉSIA

La biblioteca Popular

Marc de Vilalba de Cardedeu inicia al 2010 una nova etapa, però des de l'any 1947 és present a Cardedeu. La primera seu La biblioteca va ser La Mongia, avui l'edifici de Correus. Després va passar al Casal Daurella, actual Museu- Arxiu Tomàs Balvey. Més tard, a un petit edifici que donava al carrer Verge del Pilar fins a l'actual, al carrer del Doctor Klein número 101. Els edificis que avui dia podem observar, són gairebé tots molt moderns però, encara es mantenen algunes edificacions construïdes als anys trenta del segle XX. Un exemple és la Casa Morgades, actualment seu d'un cafè, que va ser projectada per l'arquitecte municipal Manel Joaquim Raspall al 1931. També podem parlar dels magatzems que amb el temps es van anant construint, d'algunes petites indústries de l'època, com per exemple la fàbrica Llamada de la família Herrero o bé laserralleria de can Pujadas i la serra d'en Ricós.

Plaça de les Flors de Maig

Comunicant el parc de Sant Corneli i la plaça de l'Església es troba la plaça de les Flors de Maig, feta a l'any 1977.

En aquest indret s'hi trobava la Casa de la Vila, que havia estat cremada pels Carlins al 1873.

Després es va reconstruir l'edifici a l'any 1883. Aquesta va ser la seu fins l'any 1953, any en que l'Ajuntament es trasllada a la plaça de Sant Joan, a la Casa Lligé on encara la hi trobem avui.

Una plaça molt jove però, un espai que guarda una història molt intensa. Després del trasllat, l'edifici de l'antic

Ajuntament es va convertir en la seu de la Falange i dels sindicats. Va ser a l'any 1977 quan es va decidir enderrocar aquest edifici i crear un nou espai: la plaça de les Flors de Maig. La font que actualment trobem a la plaça, és la mateixa font que molts anys enrere es trobava a la plaça dels Llobins però, amb un aspecte molt més modernitzat gràcies a l'escultura metàl·lica que avui dia la corona.

Plaça de l'Església.

Passada la plaça de les Flors de Maig arribem a la plaça de l'Església, coneguda antigament com la plaça Major, ha estat testimoni de tot tipus d'esdeveniments des de que la vila va néixer.

Com a centre històric de la vila, acull l'element arquitectònic, possiblement més remarcable de Cardedeu, l'Església de Santa Maria.

Des dels seus inicis va ser una plaça petita i irregular però, a finals de segle XIX es va anar ampliant amb l'endarreriment de les façanes i amb el trasllat de l'antic cementiri que s'ubicava davant del temple.

La història ens parla d'esdeveniments importants com els ocorreguts durant la Guerra Civil i com es va cremar l'església però, també, sentim de les veus del poble la magnificència de la plaça a l'hora de celebrar les festivitats més populars de la vila. Assolint el paper de centre històric de la vila, no és d'estranyar que per les seves voreres es concentrés un important nucli comercial i residencial.

De residències destacables podem parlar de dos exemples de l'arquitecte municipal Manel Joaquim Raspall; una és la casa Clavell del 1908, propietat d'una família estiuejant i que avui és un cafè molt popular al barri, i l'altra la casa Arquer del 1926 on es feien espardenyes, avui una influent joieria.

Però, tenim constància d'altres establiments com cal Baster, fent cantonada amb el carrer de Josep Vilaseca, on s'arreglaven els guarniments de cuir dels cavalls o on també es podien arreglar els matalassos de llana. Però a més a més, el membres de cal Baster tenien una fàbrica de gel just al costat del carrer de Josep Vilaseca, lloc on també tenien una premsa se vi on els pagesos podien portar el raïm.

Al costat de cal Baster, es trobava can Maret, esparteria regentada per la família Matamala fins el 1939 any en que cal Baster s'amplià. Aquí es podien adquirir tot un ventall de productes d'espart: cordes, fregalls, catifes... Al costat mateix, la botiga de cal 95, original nom per una botiga on la majoria d'articles es compraven per 95 cèntims. Contigua a aquesta can Pauferiu, on es podia trobar qualsevol tipus d'article per a la llar.

Hem de remarcar també la casa de Fèlix el cadiraire, la serralleria Pujadas. Can Mauri, antics veterinaris i ferrers. I un establiment més modern, fent cantonada amb el carrer de Doctor Klein s'ubicava la botiga de queviures Spar, regentat per Ventura Rech i la seva esposa.

On ara trobem la botiga Font, al carrer Doctor Klein fent cantonada amb la plaça de l'Església, s'hi ubicava una casa d'estiuejants on la filla més jove, la Susanna, és recordada per

les veus de la memòria oral, coma aquella xicota tan maca i tan simpàtica que tots els nois li anaven al darrera.

Carrer de Josep Vilaseca

Fent camí cap a la plaça de l'Església i paral·lel al carrer de Baix pel altre cantó de la Plaça de Sant Joan, trobem el carrer de Josep Vilaseca o carrer del Forn com es coneixia abans. Aquest carrer també es tracta d'un dels carrers més antics de la vila; ja als segles XIV i XV es comencen a construir algunes cases d'esquena al carrer Baix. Popularment encara es coneix pel nom del carrer del Forn, pel fet de trobar-s'hi el forn de puja que funcionava a càrrec del poble.

Amb l'arribada del Modernisme a finals del segle XIX, aquest carrer va ser el primer en modificar-se. Moltes cases foren reformades i llogades a estiuejants, altres ampliades i transformades. El nom actual el va donar l'Ajuntament al 1914 en honor a Josep Vilaseca i Mogas (1892-1999), president del Col·legi d'Advocats, Governador Civil de Barcelona i un dels primers estiuejants de Cardedeu, amb casa en aquest carrer.

Tot i que físicament ha canviat molt poc des dels principis del segle XX, sí que ha vist canviar les denominacions d'alguns dels seus edificis. Per exemple can Llibre, antiga casa reformada per Manuel Joaquim Raspall en plena febre modernista va convertir-se amb el pas del temps en l'ambulatori de Cardedeu, fins fa escassament dos anys. Avui aquest edifici allotja la seu de Serveis Tècnics de l'Ajuntament de Cardedeu.

De comerços pocs podem destacar a excepció de l'antic forn. Però sí podem parlar de la importància que va adquirir aquest carrer en qüestió de serveis a la població. Si ja hem esmentat que l'ambulatori fins fa molt poc temps es situava aquí, també hem d'atendre al fet que en aquest carrer va ser el lloc on es va inaugurar el primer establiment de crèdit que ha funcionat a Cardedeu; això va ser el 17 de juny del 1944 i de mà de la Caixa de Pensions. Més tard l'oficina es trasllada a la plaça d'Anselm Clavé, a l'antic local de can Torruella on encara avui es troba.

El telèfon va arribar a Cardedeu el 26 de juny de 1913, i la centraleta estava instal·lada a la planta baixa de la casa de la Vila, en aquest carrer, fins l'any 1925. Després es trasllada a una casa de la plaça Major, davant l'Ajuntament fins 1930.

Anys més tard és quan arriba a la casa del carrer de Josep Vilaseca, i després d'un llarg temps al 1973 ja s'estableix la central automàtica al carrer Granés.

Plaça de Sant Joan

Tanquem el recorregut a la plaça de Sant Joan. L'actual Plaça de Sant Joan era antigament una placeta situada entre la Torre Lligué, seu actual de l'Ajuntament, i la Torre Lledó, un casal dels segles XIV i XV. Aquest casal, juntament amb altres edificis propers, va ser enderrocat els anys 1915 i 1916 per donar lloc a l'actual plaça, en una reforma portada a terme per l'arquitecte municipal Manuel Joaquim Raspall i per iniciativa de moltes de les famílies d'estiuejants que vivien a la plaça de Sant Joan.

A la plaça de Sant Joan hi ha edificis de totes les èpoques i estils; fins no fa gaires anys hi havia poca activitat comercial donat que la majoria de les finques eren residències d'estiuejants.

Actualment hi trobem edificis de serveis com l'Ajuntament, el Museu- Arxiu Tomàs Balvey de Cardedeu- Casal Daurella, i, recentment s'hi ha instal·lat la seu de CiU a Can Malla, un dels edificis més antics de la plaça.

Can Malla és una de les cases més antigues de la plaça de Sant Joan. Al final del segle XIX era una ferreria regentada pel veterinari Josep Malla. I a partir dels anys cinquanta, la ferreria es va convertir en la perruqueria Maria, de Maria Cruixent, tot i que al 2010 es va inaugurar com a seu de CiU a Cardedeu.

De la relació de comerços existents a la plaça, es destaca el forn de can Domènech, conegut popularment com can Barba que feia cantonada amb el carrer del Forn, actual carrer de Josep Vilaseca, aquí es trobava fins al 1925 quan es va traslladar a la Plaça d'Anselm Clavé, on encara el trobem avui. Llavors el forn va ser enderrocat i el seu solar és ara el jardí de can Artigues, casa reformada per Manel Joaquim Raspall a l'any 1926. Altres establiments de la plaça, també molt antics, era la botiga de ca l'Eugeni que feia cantonada amb el carrer del Dr. Robert, regentada per la família Casanovas on s'hi podia trobar arròs, oli, botifarres i d'altres queviures. A tocar del carrer de Baix hi havia un matalasser i un cadiraire que, a més, venia guarniments pels cavalls: selles, collars...

Carrer de Sant Antoni

Es va obrir a l'any 1877 per enllaçar el centre del poble amb les vies del ferrocarril. Però al 1878 aquest carrer encara no tenia nom i era conegut com la Callesin nombre que va de la Estació a la Plaza dels Llobins. El que sí va tenir des d'un principi, és un paper fonamental en el comerç de la zona.

Carrer de Teresa Oller

Aquest carrer es coneixia abans com carrer Major i encara abans, a l'edat mitjana com carrer d'Amunt o de Dalt per contraposar-lo al carrer de Baix, llavors es tracta també d'un dels carrers més antics de la vila. L'actual nom de Teresa Oller fou donat al carrer l'any 1922, en record d'una veïna de la vila, que en morir va assegurar l'ajut als malats i necessitats.

Suposa un escenari vital de la transformació a finals del segle XIX i començaments del XX amb l'arribada del Modernisme a Cardedeu.

Plaça d'Anselm Clavé

La plaça que avui coneixem correspon a la fusió al l'any 1930 de dues antigues places: La Plaça Vella i la Plaça dels Llobins. Al llarg dels anys ha estat escenari dels esdeveniments més importants de la vila i escenari del tarannà comercial.

Carrer de Baix

Forma part del conjunt de carrers més antics de la vila ja que apareix documentat al 1180. S'anomena així per contraposar-lo a l'antic carrer de Dalt, avui dia de Teresa Oller.

Per aquest carrer passava l'antic camí ral, la carretera que anava cap a França pel que no és d'estranyar que comptés sempre amb una activa activitat comercial.

EN LA PLAÇA
ANSELM
CLAVÉ, HI
VEIEM EN
PRIMER
TERME
L'EDIFICI DE
LES
NOVETATS.

FA POC QUE
HAN TANCAT
PORTES

Parc de Sant Corneli

És tracta d'un nou espai urbà creat al 1992 al voltant de la capella de Sant Corneli i Sant Cebrià.

Originàriament aquesta capella estava envoltada per cases de la confraria de Santa Maria, i davant seu, es trobava l'absis de la església parroquial.

Avui dia acull les festes i moltes de les activitats que es fan a la vila.

Carrer del Dr. Klein

Antigament es coneixia aquest com carrer del Fou i era un estret carreró que sortia de la plaça de l'Església i s'acabava al carrer de Sant Ramon. A la reforma del 1930 va ser un dels carrers que es van adaptar allargant-se fins l'Avinguda d'Àngel Guimerà, tot i què avui dia arriba fins el carrer Galicia, és a dir albarri de L'Estalvi. El nom és en honor al Doctor Rossend Klein, responsable de l'arribada de l'aigua a Cardedeu al 1889.

Plaça Les Flors de Maig

També és tracta d'un nou espai, aquest creat a l'any 1977. Antigament es trobava l'edifici de la Casa de la Vila. Aquesta es va traslladar a l'any 1953 a la plaça de Sant Joan on encara hi es troba.

Després del trasllat de l'Ajuntament es va convertir en la seu de la Falange i dels Sindicats. Va ser al 1977 que es va decidir enderrocar aquest edifici i crear l'espai que avui coneixem.

Plaça de l'Església

Coneguda antigament com la plaça Major ha estat testimoni de tot tipus d'esdeveniments des de que la vila va néixer. Acull el possible element històric més remarcable de Cardedeu, l'Església de Santa Maria de Cardedeu i ha estat per això un important nucli comercial i residencial.

Carrer de Josep Vilaseca

Conegut abans com el carrer del Forn, també és un carrers més antics de la Vila. Les primeres residències d'aquest carrer són dels segles XIV i XV. Es coneixia com carrer del Forn per trobar s'hi el forn de puja que funcionava a càrrec del poble. El nom actual el va donar l'Ajuntament al 1914 en honor a Josep

Vilaseca i Mogas(1892-1999), un dels primers estiuejants de Cardedeu, amb casa en aquest carrer.

Plaça de Sant Joan

L'actual Plaça de Sant Joan era antigament una placeta situada entre la Torre Lligué(actual Ajuntament) i la Torre Lledó, un casal dels segles XIV i XV que va ser enderrocada al 1915. En aquesta plaça trobem edificis de totes les èpoques i estils. Fins no fa gaires anys hi havia poca activitat comercial, ja que totes les finques eren residències. Però si que ha crescut la demanda de serveis.

Escenaris històrics: FEM BARRI

De quan L' Estalvi quedava als afores de la vila.

Els noms dels primers carrers dels camps que quedaven als afores de la vila ja feien una mena de pronòstic del que amb el temps s'acabarà convertint en el barri que avui coneixem. Aquests carrers eren: Treball, Activitat, Estalvi, Honradesa i Energia.

Noms que resumeixen el caràcter que el barri ha anat adquirint amb molts anys d'esforços. Ha sabut saltar des del seu origen més agrícola a passar a ser la seu de la petita indústria fabril en els primers vint-i-cinc anys del segle XX a Cardedeu. Una combinació entre el treball sistemàtic de les fàbriques i entre els oficis que encara van perviure.

Els Inicis del Barri de L'Estalvi

Cap dels barris de Cardedeu poden exposar de millor manera els canvis dels darrers cent anys com L'Estalvi. I és que els límits actuals del barri poc tenen a veure amb els límits que va veure al seu naixement.

La història local ens parla de que a finals del segle XIX no es trobava cap edificació des de can Bellsolar a can Serra i des de la Casa del Pla al torrent, només les masies de Can Llançà i la Casa Nova, i les quatre cases que formaven la barriada de La Granada.

La presència de les primeres fàbriques de Cardedeu en aquest indret va dotar d'una nova vida a aquests camps. Un procés que va fer emergir el barri en una doble vessant: la industrial i la dels oficis més tradicionals. Fet que comporta un augment de població i el creixement de petites empreses.

Una versatilitat que dóna com a fruit el desenvolupament d'un barri que cada cop més acull a més serveis per la Vila. Un bon exemple és l'antiga fàbrica de can Borràs, ara rehabilitada allotja el nou ambulatori, les dependències de la Policia Local i l'Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament.

També la biblioteca ha trobat nova seu en els carrers de L'Estalvi en un edifici rehabilitat al carrer del Dr. Klein.

Fa cent anys, el barri era una plana de camps de cultiu i horts amb una sèquia que portava l'aiguade la riera, passava per la masia de can Bellsolar i travessava tot el pla. Entre can Bellsolar i la Casa Nova hi havia el cementiri municipal. Aquest cementiri es va inaugurar l'any 1868 i va ser clausurat el 1921. Aquest espai serà determinant pel barri de L'Estalvi, ja que amb el temps, aquest espai on hi havia el cementiri es convertirà en la plaça de Joan Alsina, centre neuràlgic del barri.

També a prop de can Bellsolar, davant seu, hi havia una creu, com a les altres sortides del poble i una mica més avall hi ha la Font Trobada, inaugurada al 1863 i encara existent.

És a finals del segle XIX i principis del segle XX, quan diversos esdeveniments van fer que aquesta zona comencés a créixer. Per una banda hi trobem l'extensa propietat de la família Diumer on s'hi establí una important explotació vitícola i es construí un celler, on avui hi trobem dues torres d'estiueig. Tanmateix es va inaugurar la Farinera, que després de la mort del seu propietari, el Sr. Ramon Riera i Puig, a l'any 1912 passa a ser propietat de l'Ajuntament, i més endavant, el 1919, les Germanes de Ntra. Senyora de L'Ensenyament començaren a fer-hi l'escola que va funcionar fins l'any 1935.

La inauguració de l'antiga Farinera, després Col·legi de la Companyia de Maria, va marcar el precedent definitiu de l'establiment de les fàbriques a la zona de L'Estalvi. Anys després, el 1914 s'inaugura la Fàbrica Tèxtil Senesteva, actual Tèxtil R.A.S.E, el 1920 la Fàbrica La Hilandera, coneguda en un primer moment per la Fàbrica Nova i ara per Can Borràs. Anys més tard, el 1948, es va començar la construcció de la primera fàbrica d'abrasius del Sr. Gispert, i a l'any 1958, s'inaugura la fàbrica de plàstics Intermas, que actualment la trobem instal·lada al municipi de Llinars.

A la part Nord de Cardedeu, també, tenim constància d'establiments de petites empreses, que tenen més veure amb els oficis que no pas amb la indústria que estava emergent. En aquest context podem parlar de La Terrisseria que va obrir les

portes el 1924.

La urbanització del Barri de L'Estalvi

El barri es comença a configurar gràcies a la intervenció de Tomàs Balvey i Bas a principis del segleXX amb la creació d'un nucli urbà. El Senyor Balvey, que ja contava amb l'experiència d'haverurbanitzat les seves terres a la zona que després es coneixeria com el Poble Sec i que l'any 1915 vainiciar la construcció de casetes en el barri de la Granada, va optar per urbanitzar les seves propietats envoltant-les de carrers que seguien els termenals de la seva finca.

Aquest primer tram urbanístic contempla els primers carrers del barri, carrers batejats amb noms com el de Treball,

Activitat, Estalvi, Honradesa i Energia, nom de les virtuts que havien de tenir els pretendents a ser propietaris de les cases que s'anaven construint.

L'any 1917 va fer construir les dues primeres cases, emplaçades a l'extrem Nord de la seva propietat. Aquestes cases segons els anuncis que enviava, es venien per cinc mil pessetes. A més, oferia molt bones condicions: es pagava una entrada i un cens de 25 pessetes a l'any; aquest cens anual passaria a ser de 15 pessetes després de la seva mort. Aquestes condicions eren immillorables, tenint en compte parlem d'unes cases amb un hortet al darrera i un jardí al davant.

En Tomàs Balvey va posar un rètol a l'entrada de les seves propietats que deia: “ És propi de l'home entenimentat, procurar-se un aixopluc per la vellesa”.

A la primera casa que es va fer, ubicada a l'actual carrer Mallorca se li posà un rètol que deia “La primera de L'Estalvi”. Aquest fet va comportar que tot el barri s'anés coneixent com L'Estalvi i que de mica en mica es perdessin els altres noms que el Sr. Balvey havia posat als seus carrers. Fins i tot els nous vials que s'anaven obrint, ja més lluny dels inicials, s'anaven coneixent amb aquest nom. Volem remarcar que aquest barri no s'ha de dir de Els Estalvis sinó de l'Estalvi, com figura en els plànols.

Algunes d'aquestes casetes eren d'autoconstrucció. Avui dia, ens queden poques restes d'aquestes cases amb hort i

jardí, però encara hi podem trobar una parcel·la al carrer Aragófent cantonada amb el carrer València, que ens serveix de testimoni d'aquesta primera etapadel barri vers els edificis que s'han anat fent en els darrers trenta anys, i que tan poc tenen a veure amb els dels seus orígens.

Les primeres botigues que es van obrir eren de queviures, una d'aquestes va ser can Coderch, al carrer de Barcelona, on es podia trobar gairebé tot tipus d'articles i productes bàsics, per tal d'evitar als veïns baixar al poble, que en aquell moment encara quedava lluny.

L'any 1929, els senyors Ramon Senesteva i Eduard Corbella cediren terrenys per a obrir nous carrers, i el senyor Klein va cedir terrenys per a poder perllongar el carrer que avui porta el seu nom. També van cedir terrenys el senyor Lluís Isbert, el propietari de can Bellsolar i l'empresa Tèxtil R.A.S.E.

Tots els carrers del barri eren coneguts amb el nom de L'Estalvi, sense que hi haguessin plaques que hi donessin nom, ni número a les cases. Per tal de trobar una solució a aquest fet, l'Ajuntament, el març de 1952, creà una comissió per retolar tots els carrers de la zona compresa entre els carrers Dr. Klein i Eduard Corbella.

Els nous noms que se'ls va donar van ser carrer València, carrer Mallorca, carrer Àvila, carrer Dolors Granés, Barcelona, carrer Granollers, carrer Alfou, carrer Bellsolar, carrer Aragó, carrer Jaume I, carrer Navarra, carrer Biscaia, carrer Galícia, carrer Logronyo, carrer Burgos, carrer Santander, carrer Salamanca i carrer Astúries.

L'anomenat carrer de Barcelona, la carretera que travessava el poble per anar a Barcelona, passava per l'actual carrer Dr. Daurella. Al morir el Sr. Josep Daurella, el propietari de la casa on actualment hi ha ubicat el Museu Arxiu Tomàs Balvey, l'any 1927, va ser el moment que es canvia el nom d'aquest carrer pel del carrer Dr. Daurella.

D'aquesta manera és com es dona el nom de carrer de Barcelona a un carrer del barri de L'Estalvi.

També és molt curiós el nom de carrer d'Àvila; aquest nom és degut a que a l'any 1952, moment en que es porta a terme la retolació dels carrers era bibliotecària la Srta. Maria Shelly, filla d'un militar i nascuda a Àvila, com ajudava a endegar l'arxiu municipal, en honor, es va posar aquest nom.

Al 1936 en plena Guerra Civil, l'Ajuntament de Cardedeu va decidir trobar una solució per comunicar el barri amb el centre de Cardedeu, que fins al moment es feia per un camí sense asfaltar. La solució va passar per construir un nou carrer, l'actual carrer de Balmes, que desemboca a l'avinguda d'Àngel Guimerà.

Els primers immigrants van arribar abans de la Guerra Civil i es van establir al barri de El Centre de Cardedeu. No va ser fins els anys cinquanta que comencen a establir-se a L'Estalvi per treballar a la construcció. A causa d'aquesta onada, molts constructors van edificar moltes cases per aquests nous treballadors. Aquest va ser el cas d'Adolf Agustí, que també als anys trenta va construir les primeres torres d'estiueig del barri, les anomenades Torretes de l'Adolf, al peu de l'avinguda Àngel Guimerà.

Elements importants a destacar.

La Font Trobada

Prop de l'antiga carretera de Vilamajor, a la plaça que porta el seu nom, trobem aquesta font que passa per ésser l'element més antic del barri de L'Estalvi.

Originàriament voltada de camps de conreu, avui desapareguts per les promocions urbanístiques dels anys 80, es troba en un tram enjardinat a banda i banda del carrer.

La Font Trobada és datada al 1863, anys abans que Rosendo Klein promogués l'abastament i canalització d'aigua potable a Cardedeu al 1887, pagant ell mateix tot el cost de la canalització i substituint els pous públics per fonts.

La font sembla que va ser trobada a l'atzar en fer unes obres per aquella zona. El promotor de l'acondiciament podria haver estat Artigues, propietari del Mas Bellsolà, que el va restaurar el 1861. La tanca del Mas i portal són del mateix any que la font, que es troba en línia recta al camí que hi condueix. Joan Cirera, hereu del mas Bellsolà, explicava l'origen del nom de la font en relació al Mas, segons recull Balvey en les seves notes històriques: sembla que al Mas hi va arribar un dia una dona amb un infant, que digué haver-lo trobat en un bosc proper; els propietaris del mas en foren protectors i un cop vells i sense fills, la noia els va cuidar i, agraïts, la van anomenar hereva

delsseus béns, i aquesta es va casar amb Artigues, promotor i amo del mas Bellsolà.

La Plaça Joan Alsina

Centre neuràlgic del barri, avui dia es troba voltejada pels edificis més alts de Cardedeu i és punt de trobada i escenari dels esdeveniments més importants de L'Estalvi, com és la seva Festa de Barri.

La Plaça Joan Alsina és una de les més grans de Cardedeu. Després de la clausura del cementiri, l'any 1931, l'Ajuntament va donar un termini de 90 dies per tal que es traslladin les restes dels difunts al nou cementiri construït pe Manuel Joaquim Raspall, arquitecte municipal als afores del barri de La Riera.

L'any 1935 es comencen a preparar els plans d'urbanització de la Plaça Joan Alsina, el 1936 s'aplanen els terrenys, i al 1939 es projecta la urbanització de la zona, projecte que no es porta a terme fins el 1967.

El 1967 es replanteja l'actual configuració amb l'espai central, jocs per als nens i al centre es planta una alzina com a símbol; aquesta va morir i l'actual fou plantada l'any 1982.

El nom és en honor a Joan Alsina, alcalde de Cardedeu en els períodes 1914-1920 i 1930-1931.

Tèxtil R.A.S.E.

La fàbrica ocupa l'illa formada pel carrer Verge del Pilar, on es troba actualment l'entrada, i els carrers Llinars, Dr Klein i Jaume Campmajor, a ponent del nucli urbà.

La fàbrica Tèxtil Senesteva, avui Téxtil R.A.S.E. va ser la primera indústria important instal·lada a Cardedeu. Amb la seva inauguració el 29 de març del 1914 es va iniciar la industrialització a la vila. De fet va ser una conseqüència directe de l'arribada de l'electricitat a Cardedeu.

Va ser fundada i dirigida pels Germans Senesteva fins a la Guerra Civil. Acabada aquesta, l'empresa es va constituir en societat anònima i va passar a denominar-se Tèxtil R.A.S.E.

Actualment una part d'aquest edifici modernista és propietat d'un centre escolar privat, i l'altra part és propietat de l'Ajuntament de Cardedeu, que actualment hi està fent obres per destinar-ho a usos culturals.

Can Borràs

Situada en el tram central de l'avinguda Àngel Guimerà, antic camí de Mataró a Cardedeu, la fàbrica ocupa l'illa formada per aquesta avinguda i els carrers Balmes, Verge del Pilar i Dolors Granés.

Es va inaugurar el 21 de gener de 1921 i fou construïda en un descampat, en uns terrenys sense urbanitzar que eren de la Casa Nova, per aquest motiu la gent la coneixia per la Fàbrica Nova.

La fàbrica Borràs també es dedicava al tèxtil, exactament a la producció de gènere de punt manufacturat. Aviat va donar feina a gran nombre d'obriers de la població, especialment dones.

Els primers anys de funcionament de la fàbrica, encara es feia notable que en un Cardedeu encara molt agrícola la gent no estava acostumat al ritme i als horaris de les fàbriques. Per exemple, quan arribava la temporada dels bolets, les dones abandonaven provisionalment els llocs de treball per anar a buscar bolets que després venien al mercat per guanyar uns diners extres. Altre exemple és, que el rellotge de l'entrada de la fàbrica anava sempre endarrerit deu minuts perquè així quan les campanes de l'església tocaven les hores en punt, els treballadors tenien deu minuts per sortir de casa i arribar puntuals a la fàbrica.

Durant la dècada del 1920 i 1930, la fàbrica va viure els seus millors moments. El 1928 es van ampliar les naus segons el projecte d'August Miret, i el 1930 es va tornar a fer una altra ampliació.

Afectada per la crisi de la guerra, la producció va minvar considerablement, fins el punt de parar en sec.

El 24 de gener de 1939, amb la retirada de les tropes republicanes, es va saquejar la indústria, es va cremar l'edifici, del qual només en restaren dempeus algunes parets del perímetre de façana, i es va perdre la maquinària. Llavors, la indústria es va traslladar provisionalment a la carretera, a Can Par, mentre es desenrunava la fàbrica i s'iniciava la reconstrucció.

Ara la fàbrica rebria el nom de Especialidades de Punto la Hilandera S.A., tot i que sempre se la va conèixer com Can Borràs. Avui dia acull el nou ambulatori, les dependències de la PoliciaLocal i l'Àrea de Serveis Socials de l'Ajuntament.

La Terrisseria

La fàbrica de les Olles s'ubicava a l'actual carrer Granollers, en uns terrenys de la senyora Sivilla; avui dia encara es conserva el taller i bona part de la maquinària, en no massa bon estat. Encara podem observar les parets pintades pel fum del forn que coïa les peces de fang.

Tota la ceràmica que produïen era feta de forma artesanal. La majoria de producció es venia a Barcelona o Galícia però, a Cardedeu es podien trobar peces d'aquesta terrisseria a botigues com la de can Pauferiu.

En els seus inicis la seva especialitat eren les olles i les cassoles de fang per la cuina. Però amb el temps, l'empresa es començarà a dedicar a la confecció d'olles decorades per a la cuina.

Casa amb hort

Avui dia, queden poques restes d'aquestes primers cases amb hort i jardí construïdes a l barri de L'Estalvi però, encara podem trobar una parcel·la en el carrer d'Aragó fent cantonada amb

el carrer València, que ens serveix de testimoni d'aquesta primera etapa del barri.

De terres amb conreus de vinyes al Poble Sec.

Camps i terres han estat testimoni d'una transformació cap a un barri nascut de la mà dels seus veïns, de l'acció voluntariosa de la gent que volia que allò fos casa seva, el seu carrer, la seva plaça. Amb esforç i iniciatives diverses portades a terme per les pròpies persones, s'ha aconseguit posar un granet més d'il·lusió a la configuració del barri.

Origen i desenvolupament del barri del Poble Sec.

Al sud del municipi de Cardedeu s'estén el barri del Poble Sec. Barri d'orígens agrícoles i rurals, que ha vist com en les darreres èpoques ha anat evolucionant fins a convertir-se en un barri nou, amb l'establiment d'un dels polígons industrials més importants de la vila.

Més avall de la via del ferrocarril, límit superior del barri, comencen a dibuixar-se els dos eixos vertebrals del barri del Poble Sec: el carrer Mataró i la carretera de Dosrius, els primers carrers que varen ser edificats a principis de segle

passat.

Anterior a això, el que coneixem ara com a Poble Sec era un extens pla de camps de vinyes i conreus d'horta i de secà amb blat, ordi, civada, llegums, etc. La gent de la vila de Cardedeu baixava per la carretera vella de Mataró que creuava tots els camps per anar a comprar a Mataró. Uns anys més tard, a principis del segle XX, es van construir les primeres cases de pagès: can Saules, can Turó, can Pujades, can Na i can Liro. Actualment, la majoria de les cases de pagès han estat enderrocades per construir-hi nous habitatges o carreteres, però algunes d'elles han aconseguit mantenir-se com és el cas de Can Gatosa i Can Turó, al sector nord del torrent Llibre; Can Liro, entre el carrer Mataró i Emili Vendrell, molt abandonada; Can Palou, amb la nòria d'en Palou, just al costat del Pla de les Parets i Can Pujades.

Els primers habitatges que es construïren van ser obra de Tomàs Balvey que, a l'any 1912 acensà els terrenys de la seva propietat i, així, s'edificà el costat dret de la carretera de Mataró, fins a l'actual carrer Emili Vendrell. Pocs anys més tard, al 1931, neix el segon eix vertebral del barri, la carretera de Dosrius, nou camí veïnal de Cardedeu que uneix el centre amb el Poble Sec i s'utilitza com a via d'entrada des del sud del municipi. Aquest representà un punt de desenvolupament del barri, ja que es construí a banda i banda de la carretera i propicià l'obertura de nous carrers, places i edificacions projectats per l'arquitecte municipal Manuel Raspall. D'aquí se'n conserven alguns exemplars de construccions de començaments del segle XX.

Anys més tard, cap als seixanta, tota la resta continuaven sent camps de conreu, fins que es començà a construir les oficines de les "Aigües del Ter" acompanyades dels habitatges pels seus funcionaris, on actualment hi ha l'escola de les Aigües. Implicà, doncs, la obertura de carrers com Enric Granados i Mestre Falla i la Plaça Sant Jordi que, juntament amb la urbanització dels terrenys propietat del Sr. Antoni Camp, els actuals carrer del Pi, on hi havia hagut el cementiri dels burros, del Roser, dels Oms i de les Alzines, significaren un pas més en el desenvolupament del barri. No ha estat mai un barri comercial. Encara ara els veïns recorden Cala Carmeta, com una de les poques botigues que hi havia i, per tant, havien de pujar sempre al poble.

Finalment, als anys setanta amb la instal·lació de la fàbrica “Parker Pen” començà un procés d’industrialització al sector sud del barri del Poble Sec amb indústries, tallers i magatzems. Tot i això, les primeres indústries que hi hagueren al Poble Sec daten d’anys anteriors com la famosa Terrisseria de Can Polls, a l’any 1925, on feien olles a l’actual plaça del Mestre Rueda; l’empresa Sala, als anys 40, dedicada a la fabricació de pedra artificial i ciment armat, alcarrer Mataró; i una fàbrica de gracioses i sifons.

Així doncs, el desenvolupament i constitució del barri del Poble Sec s’ha produït en els darrers anys. Elements com el Parc de la Serreta, últimament millorat amb bancs i gronxadors, la construcció del polígon industrial, els passos del tren que milloren la comunicació amb el centre del poble, la via de sortida més ràpida cap a Mataró, han contribuït a una millora de les seves condicions.

L’acció voluntària dels veïns del barri.

La constitució del barri del Poble Sec no s’entén sense la iniciativa popular dels veïns del barri. A l’any 1979 es decideix crear l’Associació de Veïns del Poble Sec, de la qual en Josep Polls i Codina va ser-ne el primer president.

Segons el veïnat, en aquella època el barri estava molt deteriorat, era un barri de tercera dins de Cardedeu, poc desenvolupat i atractiu. D’aquesta manera, des de l’associació de veïns, decideixen emprendre diverses actuacions amb l’ànim de millorar-ne les condicions i convertir-lo en un bon barri.

Segons els veïns el barri estava pelat d’arbres, se suposa que pel seu origen agrícola, de manera que varen decidir replantar-ne en diferents espais per crear ambients més agradables.

D’aquí sorgí la Festa de l’arbre, una iniciativa que es desenvolupà a la plaça Sant Jaume durant uns quants anys en la que els veïns del barri plantaven arbres al llarg del Torrent del Llibre, la mateixa plaça i el passeig, i s’amenitzava amb balls de sardanes, esbarts, concursos de flors i parlaments de personatges coneguts. Tal i com diuen alguns, els veïns hem fet els arbres.

Escrivia Miquel Martí Pol l’any 1990 per la Festa de l’Arbre del Poble Sec:

Plantarem l’arbre de l’amor entre els homes, i el farem créixer més alt que tots els altres, amb mans de sol i pluja.

Miquel Martí i Pol, març de 1990.

Elements importants a destacar.

La Plaça de Sant Jaume.

La primera plaça que existí al barri del Poble Sec fou la Plaça Sant Jaume. Lloc de relació i de trobada, les places són el cor dels barris i dels pobles, on la gent hi viu la infantesa. No fou fins l'any 1982 que des de l'associació de veïns es decidí reivindicar aquell indret com la seva plaça amb la celebració d'una festa. Aquell fou el primer any que es va fer la Festa de l'arbre: es ballaren sardanes, es plantaren arbres al torrent del Llibre i es va fer un concurs de flors. Llavors la plaça era un camp sense asfaltar, sense arbres, sense font, sense bancs i sense gronxadors. Els veïns varen plantar-hi els arbres, fer les voreres i construir la font que presideix la plaça. Una de les anècdotes que expliquen és que el picapedrer s'equivocà al posar el nom a la font i posà 82 enlloc de 1982, de manera que va haver-ho de repicar de nou.

El torrent del Llibre, modificat i tapat, circulava just pel mig de la plaça. Mostra d'això en són encara alguns arbres que varen quedar quan es desvià i es construï la plaça.

La plaça de Sant Jaume és, doncs, el que dóna més sentit al Poble Sec. Representa l'acció voluntariosa de la gent del barri que amb esforç han aconseguit fer-se'l seu.

Malgrat a dia d'avui no es continuï celebrant la Festa de l'arbre, la plaça segueix sent un punt de vida, de lleure i activitat.

El Pla de les Parets.

El pla de les parets és l'element històric més antic en tota la vil·la de Cardedeu. Les restes arqueològiques d'època romana trobades en diverses excavacions fortuïtes, situades entre el segle I aC i el segle II dC, han fet pensar en la possible existència d'una vil·la romana que podria ser una de les més importants de la zona del Vallès. Des de finals del segle XIX, a la zona coneguda pel Camp del Molinot o de les Parets, s'hi venien trobant trossos de ceràmica, teules i monedes romanes de coure i or. Davant això, al 1907 Tomàs Balvey decidí excavar-ho i hi trobà, entre d'altres, un mosaic i altres paviments. Enfront la impossibilitat de seguir excavant, es va colgar tot i les restes trobades es guardaren al Museu Arxiu de Cardedeu, fins que al 1981, amb les obres de millora del torrent Llibre, aparegueren de nou juntament amb altres peces.

FINS AQUI UN PETIT RESUM DELS NOSTRES BARRIS I CARRERS QUE AL PAS DELS ANYS HAN ANAT CANVIANT.

ESTACIÓ

TORRE LLIGÉ

Casal de la Gent Gran de Cardedeu activitats de setembre a desembre del 2018

ORGANITZATS PER LA REGIDORIA DE GENT GRAN

TALLERS DE PAGAMENT

CORAL VEUS DEL CASAL , Divendres de 10:30 a 12 h.	15 Euros
DIBUIX I PINTURA , Dimarts de 18 a 20 h. Dijous de 17 a 19 h.	23 Euros
ESCRITURA LITERÀRIA , Dilluns de 10:30 a 12 h.	23 Euros
IOGA , Dimarts de 10 a 11:30 h. i de 16:30 a 18 h. Dijous de 10 a 11:30 h. Divendres de 16:30 a 18 h.	23 Euros
MANUALITATS DECOUPAGE , Dimarts de 16 a 18 h i de 18 a 20 h.	23 Euros
PATCHWORK , Dilluns de 10 a 12 h. Dimecres de 16 a 18 h.	23 Euros
TAI-TXI , Dijous de 16:30 a 18 h.	23 Euros
TALLER DE LA MEMÒRIA , Dimecres de 10 a 11:30 i d'11:30 a 13 h.	23 Euros

ORGANITZATS PER L'Associació de Jubilats de Cardedeu amb la coordinació de la Regidoria de la Gent Gran

TALLERS GRATUÏTS

ANGLÈS BÀSIC , Dimarts de 10 a 11 i Dijous d'11 a 12 h. Divendres de 10 a 11 i d'11 a 12 h.	GRATUÏT GRATUÏT
ANGLÈS INTERMEDIATE , Divendres de 10 a 11 h.	
ANGLÈS FIRST , Divendres de 11 a 12 h.	
BALLS DE SALÓ I EN LÍNEA , Dijous de 17 a 18 i de 18 a 19 h. (Sala Sarau)	GRATUÏT
CATALÀ , Dilluns de 10:30 a 12 h.	GRATUÏT
COSTURA , Dilluns de 16:30 a 19:30 h.	GRATUÏT
INICIACIÓ A INTERNET , Dimarts i Dijous de 10 a 12 h. (sense experiència) Dimarts de 17 a 19 h. (iniciats)	GRATUÏT GRATUÏT
RESTAURACIÓ DE MOBLES , Dimarts de 16 a 18 h. Dimecres de 10 a 12 h.	GRATUÏT GRATUÏT
SOLFEIG , Divendres de 16 a 17:30 i de 17:30 a 19 h.	GRATUÏT
SUPORT ESCRITURA I LECTURA , Dimarts i Divendres de 10 a 11	GRATUÏT
TEATRE ARTESCENA , Dilluns de 17 a 18:30 i de 18:30 a 20 h.	GRATUÏT

SERVEIS

FISIOTERAPEUTA, Dimecres matí de 10 a 13 i Hores Concertades
PERRUQUERÍA-UNISEX, de Dimarts a Divendres – Hores concertades
PODOLOGÍA, Dilluns hores concertades
QUIROMASATGE-REFLEXOTERÀPIA, Dimecres de 16 a 20 h.- 15 euros sessió

ALTRES ACTIVITATS DE LA ASSOCIACIÓ

BALL, Tots els diumenges tarda a la Textil Rase – Preu 4,50 Euros
Billar, Dominó, Cartes, Parxís, Canasta, Escacs, Ping Pong etc.
EXCURSIONS MENSUALS DE UN DIA - SORTIDES DE 6 DIES
LES ACTIVITATS COMENÇARAN EL 27 DE SETEMBRE
INSCRIPCIONS I INFORMACIÓ 93 871 33 17 – **ASSOCIACIÓ** 93 846 10 07

Amb el suport de l'Ajuntament de Cardedeu

Ajuntament de Cardedeu